

εἶδος ἦτον ὁ ὀρεΐχαλκος, οὐχὶ βέβαια ὁ (ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ) κοινῶς λεγόμενος τὴν σήμερον Μπρόντζος, ἀλλὰ φυσικόν τι προϊόν τοῦ εἶδους τούτου, ἄγνωστον εἰς ἡμᾶς.

Πολλὰ ἀγάλματα ἐκ χαλκοῦ, ἂν καὶ φαίνεται ὑπερβολή, ἦσαν ἐξαισίου μεγέθους καὶ τῶντι κολοσσαϊκά· ὡς π. χ. τὸ περίφημον ἀγαλμα τοῦ Ἡλίου, κείμενον εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος τῆς Ῥόδου. 105 πόδας τὸ ὕψος. Πολλάκις δὲ τὰ ἐκ χαλκοῦ ἀγάλματα ἦσαν κεχρυσωμένα ἐξωθεν, ἢ ὅλα ἢ κατὰ μέρος, καὶ συνήθως ἐχρίοντο διὰ νὰ προφυλάττωνται ἀπὸ τὴν ὑγρασίαν. Καὶ ἐκ τῶν πολυτιμοτέρων μετάλλων, ἦτοι τοῦ ἀργύρου καὶ χρυσοῦ, οἱ παλαιοὶ ἐνίοτε κατεσκεύαζον ὁλόκληρα ἀγάλματα, ἅτινα ὁμῶς ἦσαν ἐσωθεν κοῖλα, ὡς καὶ τὰ ἐκ χαλκοῦ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ἢ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

—0—

Ὁ κόπος ἄνευ τοῦ κεφαλαίου δὲν δύναται, ὡς εἵπομεν (σελ. 276) νὰ προάξῃ οὐδέν. Παρεκτὸς ὁμῶς τούτου εἶναι ἀναγκαῖα καὶ ἄλλα διάφορα μέσα, ἐξ αὐτομάτου διδόμενα παρὰ τῆς φύσεως, ἐκ τῆς συσσωματώσεως τῶν ὁποίων προκύπτει μεγίστη ὠφέλεια.— Οὕτως ὅταν ἀροτριῶμεν καὶ σπείρωμεν τὴν γῆν, παρεκτὸς τῆς ἀπαιτουμένης ἐργασίας εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην, καὶ παρεκτὸς τοῦ προακτικοῦ κεφαλαίου, ἦτοι τοῦ ἀρότρου, τοῦ λίσχου, τοῦ σπόρου, τῆς τροφῆς καὶ τοῦ μιτθοῦ τῶν ἐργατῶν, προσαπαιτεῖται ἀκόμη καὶ ἡ συνένεργεια τῆς γῆς, τοῦ αἵρος, τῆς βροχῆς, καὶ τοῦ ἡλίου, ἅτινα κυρίως συντείνουν νὰ δώσωσι τὸ νέον προϊόν κατὰ τὴν ὥραν τοῦ θέρους.

Εἰς τὰ φυσικὰ μέσα ἀνάγονται ἀκόμη καὶ οἱ νόμοι τοῦ φυσικοῦ κόσμου, ὡς ἡ βαρύτης, δι' ἧς καταβαίνει τὸ βάρος τοῦ ὥρολογίου π. χ., ὁ μαγνητισμὸς, δι' οὗ κινεῖται ἡ ναυτικὴ πυξίς, ἡ ἐλαστικότης τοῦ χάλυβος, ἡ κατὰβλίστις τῆς ἀτμοσφαίρας κτλ κτλ.

Πολλάκις τὰ φυσικὰ μέσα εἶναι τοσοῦτον συνδε-
μένα μετὰ τοῦ κεφαλαίου, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ
εἴπωμεν ποῖον συντείνει πλεϊότερον εἰς τὴν ἐξαγωγὴν
τῶν προϊόντων. Πεδιάδα ἄκαρπον καὶ ξηρὰν δυνά-
μεθα νὰ κάμωμεν καρποφόρον καὶ γόνιμον διὰ τῶν
τεχνητῶν ποτισμάτων, εἰς τὸ ὁποῖον, ὡς βλέπομεν, τὸ
κεφάλαιον ἔχει μεγαλήτερον μέρος· ἐξ ἐναντίας δὲ εἰς
ἄλλα (ὡς εἰς τὸν ἀνεμόμυλον π. χ.) ἡ φύσις φαίνεται
ὅτι ὑπερέχει. Εἴτε ἐκ τύχης δὲ εἴτε ἐκ τῆς ἀγχινοί-
ας του, ὁ ἄνθρωπος δύναται εἰς πολλὰ πράγματα κατὰ
μέρος νὰ ἐξοικονομήσῃ τὴν ἔλλειψιν τῶν φυσικῶν μέσων·
γενικῶς ὁμῶς ἡ φύσις εἶναι ὁ συνεργὸς τοῦ ἀνθρώπου
καὶ τοῦ κεφαλαίου του, καὶ χωρὶς τῶν μέσων αὐτῆς δὲν
ἤθελεν εἰσθαι οὗτος ἱκανὸς νὰ πράξῃ οὐδέν.

Ὁ Κόπος. λοιπὸν, τὸ Προακτικὸν Κεφάλαιον καὶ τὰ
Φυσικὰ Μέσα εἶναι αἱ ἀναπόφευκτοι πηγαὶ εἰς τὴν
ἐξαγωγὴν τῶν προϊόντων· δὲν εἶναι δὲ ἀπολύτως ἀναγ-
καῖον καὶ τὰ τρία ταῦτα νὰ εὕρισκωνται εἰς τὸ αὐτὸ
ἄτομον.

Ὁ δυνάμενος νὰ ἐργασθῇ δύναται νὰ δανείσῃ τὸν
κόπον του εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ κεφαλαίου μόνον καὶ
τῆς γῆς.

Ὁ ἔχων κεφάλαιον δύναται νὰ δανείσῃ αὐτὸ εἰς
τὸν ἔχοντα γῆν μόνον καὶ δυνάμενον νὰ καταβάλλῃ
καὶ κόπον.

Ὁ ἔχων γῆν δύναται νὰ δανείσῃ αὐτὴν εἰς τὸν
ἔχοντα μόνον κεφάλαιον καὶ κόπον.

Ἐκαστον δ' ἐκ τῶν τριῶν τούτων ἔχει ἰδιαιτέραν
ἀξίαν καὶ τιμὴν.

Ἡ διδομένη τιμὴ διὰ τὸν κόπον καλεῖται μισθός.

Ἡ διὰ τὸ κεφάλαιον, τόκος ἢ διὰφορον.

Ἡ διὰ τὴν γῆν, (καταχρηστικώτερον, ἐκ τοῦ οἴκου)
ἐνοίκιον.

Πολλάκις ὁ αὐτὸς ἀνὴρ ἔχων καὶ τὴν γῆν καὶ τὸ
κεφάλαιον καὶ τὸν κόπον, χαίρει τὰς ὠφελείας καὶ τοῦ
ἰδιοκτήτου, καὶ τοῦ κεφαλαιούχου καὶ τοῦ ἐργάτου,

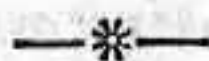
καθώς ὅστις ἐργάζεται τὸν ἴδιον αὐτοῦ κῆπον διὰ τῶν ἰδίων του χειρῶν καὶ ἐξόδων.

Ὅταν ἡ γῆ δὲν ᾖ ἀποκλειστικῶς ἰδιοκτησίᾳ τινός, καθὼς εἶναι λατομίαι, δημόσιοι ποταμοὶ καὶ θάλασσαι, δύναται τις νὰ λάβῃ τὰ φυσικὰ προϊόντα, (ὡς λίθους, ἰχθῦς, μαρμαρίτας, κοράλλια κτλ.) μόνον διὰ τοῦ κόπου καὶ τοῦ προακτικοῦ κεφαλαίου. — Ὁ κόπος καὶ τὸ κεφάλαιον ἀρκοῦσιν ἀκόμη καὶ ὅταν ὁ κόπος γίνεται εἰς προϊόντα ξένων χωρῶν, προμηθεύμενα διὰ τοῦ κεφαλαίου μόνον· καθὼς εἰς τὰ τοῦ βαμβακίου κτλ. χειροτεχνικά καταστήματα τῆς Εὐρώπης, ἔνθα κυρίως ἡ γῆ δὲν προάγει τὰ τοιαῦτα εἶδη. Ἐκ τούτου δ' ἐξάγομεν ὅτι εἰς ἔθνος διδόμενον ὀλικῶς εἰς τὴν χειροτεχνίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, ὁ καταβαλλόμενος κόπος δὲν ἔχει ὡς ὅριον τὴν ἑκτασιν τῆς γῆς, ἀλλὰ τὴν ἑκτασιν μᾶλλον τοῦ κεφαλαίου, ἐνῶ ἐξ ἐναντίας εἶναι φανερόν ὅτι ἔθνος διδόμενον εἰς τὴν γεωργικὴν, ἔχει χρεῖαν μᾶλλον τῆς ἐκτάσεως τῆς γῆς, ἢ καὶ κατὰ μέγα μέρος δὲν δύναται νὰ ἐλλείψῃ ἀπὸ αὐτὸ καὶ τὸ κεφάλαιον (*). Σημειωτέον δὲ ὅτι τὴν περιοχὴν μὲν τῆς γῆς, ἢ τὴν γονιμότητα αὐτῆς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπεκτείνῃ τις παρ' ὅσον συγχωρεῖ ἡ φύσις τῶν πραγμάτων· ἐξ ἐναντίας δὲ ἔχει ἀπεριόριστον δύναμιν νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ κεφάλαιόν του, καὶ ἐπομένως καταβάλλων μεγάλον κόπον ν' αὐξήσῃ τὰ προϊόντα του, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ τὰ πλούτη του. — Οὕτως οἱ κάτοικοι τῆς Γενεύης, μὲ περιοχὴν γῆς μόλις δίδουσιν τὸ εἰκοστημόριον τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων των ἡδυνήθησαν νὰ ζῶσιν ἀφθονέστατα. Χῶραι τινὲς τῆς Εὐρώπης, αἵτινες ἄλλως ἤθελον μένει σχεδὸν ἔρημοι,

(*) Ὅσοι κατὰ δυστυχίαν στεροῦνται τοῦ κεφαλαίου, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι κατὰ μέγα μέρος ἐργάζονται διὰ τοὺς ἄλλους, καὶ τραπὴ ἀπόδειξις εἶναι οἱ κάτοικοι τῶν ἀνατολικωτέρων μερῶν μας, οἵτινες ὄντες βιασμένοι νὰ πωλῶσι τὰ προϊόντα των καὶ πρὸ τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῶν, δὲν λαμβάνουσιν οὔτε μέρος καὶ τῆς ἀντικειμένης τιμῆς.

διὰ τῆς προόδου τῶν μηχανικῶν τεχνῶν, κατήντησαν νὰ ᾔῃαι μᾶλλον κατοικημέναι καὶ εἰς καλῆτέραν κατὰστασιν παρὰ τὰς ἄλλας. Εἰς τὴν ΙΓ.' ἑκατονταετηρίδα ἡ δημοκρατία τῆς Βενετίας, ἔχουσα μόλις μέρος γῆς εἰς τὴν Ἰταλίαν, τοσοῦτον πλοῦτον ἡδυνήθη νὰ λάβῃ ἐκ τοῦ ἐμπορίου της, ὥστε δὲ αὐτοῦ νὰ κατασταθῇ ἱκανὴ νὰ κυριεύσῃ τὴν Δαλμάτιαν καὶ νὰ ἐξουσιάζῃ τὰς πλειοτέρας νήσους τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ αὐτὴν τὴν μητρόπολιν ἀκόμη τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας. Ἐν γένει δὲ ἡ ἔκτασις καὶ ἡ γονιμότης τῆς γῆς ἔθνους τινὸς συνίσταται κυρίως ἐκ τῆς εὐτυχοῦς θέσεώς του· ἀλλ' ἡ αὔξησις τοῦ κεφαλαίου του προέρχεται ἐκ τῆς καλῆς χρήσεως τῶν πρώτων μέσων του, καὶ ἐκ τῆς φρονίμου κυβερνήσεως τῶν πραγμάτων του.

Μετὰ τὴν σύντομον ἐποψιν τῶν τριῶν γενικῶν μέσων τῆς ἐξαγωγῆς τῶν προϊόντων, θέλομεν ἐξακολουθήσειν νὰ ἀναλίσσωμεν εἰς τὸ προτεχὲς ἄρθρον μας λεπτομερέστερον ἕκαστον, διὰ τοῦ ὁποίου δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν τί συντείνει μᾶλλον ἢ ἥττον εἰς τὴν ἀληθῆ πηγὴν τῆς ἀτομικῆς εὐτυχίας καὶ τῆς ἐθνικῆς δυνάμεως.

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΥΔΡΟΚΕΦΑΛΟΥ ΘΕΡΑΠΕΙΑ.

(διὰ τοῦ Ἰωδούχου Ποτασσίου).

Ὁ Ἀξιότιμος Ἰατρὸς Κύριος Ροΐζερος συνιστᾷ τὴν χρῆσιν τοῦ Ἰωδούχου Ποτασσίου εἰς μεγάλας δόσεις κατὰ τοῦ ὁξέως ὑδροκεφάλου, ὅτε τὰ κοινὰ φάρμακα ἀποτύχωσι, καὶ ἡ παράλυσις ἄρχεται μετὰ κινδύνου ἐπικειμένου θανάτου.— Ἐν βρέφει διετὲς πάσχον ὑδροκέφαλον ὁξὺν εἶχε καταντήσῃ καὶ ἀναίσθητον· ἡ κόρη τῶν ὀφθαλμῶν του ἦτο προσηλωμένη καὶ διεσταλμένη.